

[Inger Harms]

for at der er indgået dobbeltbeskatningsaftale mellem Danmark og Vesttyskland – forhøjes, idet den indtægt, manden har i Danmark, lægges oven i den indtægt, hustruen har i Vesttyskland, hvorved hendes trækprocent forhøjes, vil ministeren oplyse, om Danmark benytter sig af samme fremgangsmåde, og vil ministeren arbejde på at få denne uretfærdighed afskaffet, også selv om det kun er Vesttyskland, der benytter sig af denne fremgangsmåde?»

Svar (4/9 85):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Som spørgsmålet er formuleret, må det antages, at det pågældende ægtepar er bosiddende i Vesttyskland. Ægteparrets skattepligtige indkomst bliver herefter opgjort i Vesttyskland efter de tyske skatteregler, herunder de særlige ægtefællebeskatningsregler, der bygger på splitting-princippet.

Såfremt den ene ægtefælle oppebærer indkomst, som Danmark som kildeland i henhold til den dansk-tyske overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning af 30. januar 1962 har beskatningsretten til, giver Vesttyskland nedslag for de i Danmark erlagte skatter efter overenskomstens artikel 19, stk. 2. Denne bestemmelse lempes som hovedregel for den danske beskatning efter exemption med progressionsforbeholdsmetoden (gammel metode), dvs. at den danske indkomst ikke medtages i den tyske skattepligtige indkomst, men at den danske indkomst alene medtages ved den tyske skatteberegning.

Da det ved den tyske skatteberegning er de tyske ægtefællebeskatningsregler, der finder anvendelse, vil den af den ene ægtefælle oppebårne indkomst i Danmark kunne være af betydning ved fastsættelsen af den anden ægtefælles skattesats. Det samme ville have været tilfældet, hvis begge ægtefællers indtægter var oppebåret i Vesttyskland.

Det kan hertil tilføjes, at det er et generelt princip i dobbeltbeskatningsoverenskomster, at man alene fordeler beskatningsretten til de forskellige indkomst kategorier mellem de to kontraherende stater, mens opgørelsen af den skattepligtige indkomst sker efter de enkelte kontraherende staters interne lovgivning.

Såfremt ægteparret havde været bosiddende i Danmark og den ene ægtefælle udelukkende oppebår indkomst, som Vesttyskland i

henhold til dobbeltbeskatningsoverenskomsten havde beskatningsretten til, ville denne ægtefælles indkomst (under forudsætning af at den udelukkende bestod af arbejdsindkomst) efter de danske ægtefællebeskatningsregler være uden betydning for den anden ægtefælles skattesats. Det kan yderligere tilføjes, at i dette tilfælde ville den førstnævnte ægtefælle få lempelse i Danmark for den tyske beskatning efter overenskomstens artikel 19, stk. 4. Denne bestemmelse lempes som hovedregel efter exemption med progressionsforbeholdsmetoden (ny metode), dvs. at den tyske indkomst medregnes i den danske skattepligtige indkomst, men der indrømmes et nedslag i de pålignede skatter svarende til den del af den samlede danske skat, der forholdsmæssigt falder på den tyske indkomst.

Da det fremgår af det ovenfor beskrevne, at forhøjelsen af den ene ægtefælles skattesats er en konsekvens af de særlige tyske ægtefællebeskatningsregler, finder jeg ikke, at der er mulighed for at ændre denne behandling. Jeg kan endvidere bemærke, at de pågældende regler ikke er udtryk for nogen forskelsbehandling mellem det pågældende ægtepar og et ægtepar, der udelukkende oppebærer sin indkomst i Tyskland. Den nævnte forhøjelse af hustruens skattesats betyder således alene, at hun bliver beskattet, som om manden havde oppebåret sin indkomst i Tyskland.

Spm. nr. S 1651

Til *undervisningsministeren* (27/8 85) af:

Inger Harms (SF):

»Hvorledes stiller ministeren sig til, at elever på Duborg-skolen i Sydslesvig optages på listen over uddelingsberettigede af Statens Uddannelsesstøtte, når forældrene til de unge betaler skat i Danmark?»

Begrundelse

Danske sydslesvigere er ilde stillet, når deres børn går på Duborg-skolen og der kun er én indtægt i familien.

Spørgsmålet er, om det ikke ville være muligt, at unge på Duborg-skolen, hvis forældre betaler skat i Danmark, kunne modtage SU fra Danmark.

Svar (4/9 85):